Regd. No. M. 4593.

தனிப்பிரதி விலை { உள்நாடு 0-1-0 / பர்மா, மலேயா, 0-1-6 (6-காசு

குடி அரசு

Estd 1924.

பக்கங்கள் 8. சனி வெளியீடு. வருட சந்தா { உள்நாடு ரூ. 5-0-0 / வெளிநாடு ரூ. 7-0-0

மாலை 19 } ஈரோடு 21-9-1946 புரட்டாசி 5உ { மணி 50

பெண்கள் அலங்காரப் பொம்மைகளா?

பெரியார் ஈ. வெ. ரா. பேச்சு

(சுலோச்சனா—சம்பத் திருமணத்தில்)

மதிப்பிற்குரிய தலைவரவர்களே! மணமக்களே! பெற்றோர்களே! தாய்மார்களே! தோழர்களே!

சம்பத்—சுலோசனா திருமண நிகழ்ச்சியைக் கண்டு களித்தீர்கள். தலைவர் அவர்கள், தோழர்கள் டி. ஷண்முகம், அன்பழகன் ஆகியவர்களின் சொற்பொழிவை கேட்டீர்கள். நானும் சிறிது பேசவேண்டுமென்று நீங்கள் எதிர்பார்க்கக்கூடும். நான் பேசுவது எதைப்பற்றி என்பது முக்கிய பிரச்சினை: அரசியல் பற்றி இங்கு நான் பேசப்போவதில்லை. இது சமுதாய சம்பந்தமான ஒரு நிகழ்ச்சியைப்பற்றிய கூட்டம். இம்மாதிரிக் கூட்டங்களில் பெரும்பாலான மக்கள் பாட்டுக்கச்சேரி, புராணக்கதை காலக்ஷேபம் நாட்டியம் நகைச்சுவை முதலியவைகளைவைத்து நேரத்தையும்பணத்தையும் வீணாக்குவார்கள்; அல்லது கேளிக்கை ஆக்குவார்கள். அவற்றின் பயனாய் நேரம் பணம் வீணாவதல்லாமல் மக்களுக்கு யாதொரு பயனும் விளையாது. ஆனாலும் அப்படிப்பட்ட வீண் ஆடம்பரங்கள் மண வீட்டார் பெருமையில் சேர்ந்துவிட்டதால் அப்பயனற்ற காரியங்கள் பெரும்பாலான இடங்களில் செல்வாக்குப் பெற்றுவிட்டன. இங்குநான் ஏதாவது பயனுள்ள பேச்சுபேச வேண்டும். பயனில்லாவிட்டாலும் சிந்தனைக்கு உரிய பேச்சாகவாவது பேச வேண்டும் என்று இருக்கிறேன்.

மாற்றம் விழைவது இயற்கை

இத்திருமண முறை புதியதாயிருப்பதால் அதைப்பற்றி பேசுவது பொருத்தமானதாக இருக்கலாம், என்றாலும் அது நம்மவர்கள் இடையில் இப்போது பெரிதும் பழைய பேச்சாக ஆகிவிட்டது. இம்முறை, தொடங்கி 20 ஆண்டுகள் ஆகின்றதாலும் பல ஆயிரக்கணக்கான செல்வர், வறியர், புலவர், பாமரர், தாரந்தார் ஆகிய எல்லா மக்கள் இடையும் புகுந்து தானாக வளர்ந்து வருவதாலும், இதுபற்றி பேசவேறு அனேகர் இருக்கிறபடியாலும் இனியும் அதுவும் இப்பேர்ப்பட்ட அறிஞர் குழுவுக்கு நான் இதையே பேசவேண்டியது அவ்வளவு தேவை என்று கருதவில்லை. நம் சமுதாயத் துறையில் மாற்றம் காணவேண்டிய மற்றும் எவ்வளவோ காரியங்கள் இருப்பதால் அவற்றில் ஏதாவது ஒன்றுபற்றி பேசலாம் என்று கருதுகிறேன். மாற்றம் என்பது இயற்கையாய் எல்லாத் துறையிலும் நடந்து வந்தாலும் நமக்கு அவசியம் வேண்டியதான மாற்றங்கள் நமக்கு நலமாக்கிக்கொள்ளும் மாற்றங்கள்பற்றி சிந்திக்கவேண்டியதும் அப்படிப்பட்ட மாற்றத்தில் ஈடுபட வேண்டியதும் அறிவுடைமையாகும்.

இத்திருமணத்தை அறிஞர் [illegible] இராமசாமிக் கவுண்டர் அவர்கள் திராவிடத் திருமணம் என்றார். ஆம் நாம் திராவிடர்கள்; நமது திருமணம் திராவிடர் திருமணந்தான். ஆனால் இம்முறையில்தான் திராவிடரின் பழங்காலத் திருமணம் நடந்ததென்றோ, அல்லது இப்படியேதான் திராவிடர் எதிர்காலத்திலும் திருமணங்கள் நடத்தவேண்டுமென்றோ நான் முடிவுகட்டவில்லை. இது திராவிடர் திருமணம் என்றாலும் நான் இதை 1946ம் வருஷத்திய (தற்காலநிலைக்கேற்ற) திருமணம் என்றும், இதுவே இன்று உலக எல்லா மக்கள் திருமணமாக இருக்கவேண்டும் என்றும் சொல்லுகிறேன். ஆனால் இது மாறாமல் இப்படியே இருக்கவேண்டும் என்று நான் சொல்லுவதில்லை. 1946ம் வருஷத்தியது என்று நான் சொன்னதால் 1956க்கும் இப்படியே இருக்கவேண்டுமென்பது கருத்தல்ல. இந்த மாற்றம் நம் சவுகரியத்தையும் அறிவையும், மனிதத்தன்மையும், பொதுநலத்தையும் குறிக்கொண்ட மாற்றமாகும் - இதனிலும் மேலான நலனுக்கும் தெளிவுப்பட்ட அறிவுக்கும் ஏற்றபடி நாளைக்கோ 1956 வருஷத்திற்கோ மாற்றம் ஏற்படலாம். அதைக்கூடாது என்று இந்த 46ம் ஆண்டு திருமணமுறை சொல்லாது. 1912ம் ஆண்டில் ஏற்பட்ட போர்ட் மோட்டார்கார் முறை (அமைப்பு) 1946ல் இல்லை. இன்று வேறுமாதிரி ஆகிவிட்டது. இதுவும் 1947ல் இருக்காது. மாறுதலடைந்து தீரும். இந்த மாற்றம் எல்லாம் அறிவின் சவுகரியம் பற்றியது. ஆனால் நமது திருமண முறையா

ளது மாற்றம் அறிவு சவுகரிய மாத்திரமல்லாமல் சமுதாய அமைப்பு, அரசியல் சட்டம், பொருளாதார உரிமை, சுத்த சுதந்திரம் ஆகியவைகளையும் அடிப்படையாகக் கொண்டதாதலால் அவற்றிற்கு ஏற்றவண்ணம் அது மாறுதலடைந்துதான் தீரும். திருமணம் தேவையா? ஒப்பந்தம் தேவையா? என்பதுகூட சிந்தனைக்கு விருந்தாக ஆகிவிடலாம். ஆகவே வரப்போகிற காலம் ஆராய்ச்சி, பகுத்தறிவு, சர்வதுறையிலும் சம சுதந்திர வேட்கைக் காலமாக இருக்குமாதலால் அதை இந்த மூடநம்பிக்கைப் பெரிதுமாயும் பகுத்தறிவு சிறிதுமாயும் இருக்கிற காலத்தில் கட்டுப்படுத்துவது பயன்படாதென்றே கருதி அதை இத்துடன் விட்டுவிட்டு வேறு விஷயம்பற்றிபேசலாம் என்று கருதுகிறேன்.

அதாவது நம் பெண்மக்கள்பற்றி பெண்மக்களுக்கும் பெற்றோர்களுக்கும் அவர்களது கணவர் என்பவர்களுக்குமாக சிறிது பேச அவாக் கொள்ளுகிறேன். எல்லாத் துறையிலும் எல்லோர்களுக்குள்ளும் மாற்ற உணர்ச்சி ஏற்பட்டால் ஒழிய நம் நாட்டைப்போன்ற, நம் சமுதாயத்தைப்போன்ற தாழ்த்தப்பட்ட அடிமையாக்கப்பட்ட நாட்டுக்கும் சமுதாயத்திற்கும் விமோசனம் இல்லை ஆகையால் பெண்கள்பற்றி பேசுகிறேன்.

பெண்கள் என்ன அஃறிணைப் பொருள்களா?

பெண்கள் மனித சமுதாயத்தில் சரி பகுதி எண்ணிக்கை கொண்டவர்கள். இரண்டொரு உறுப்பின் மாற்றம் அல்லாமல் மற்றபடி பெண்கள் மனித சமுதாயத்தில் ஆண்களுக்கு முழு ஒப்பு உவமையும் கொண்டவர்கள் ஆவார்கள் என்பேன். நாமும் அவர்களை சிசு, குழந்தைப்பருவமுதல், ஓடி விளையாடும் பருவம் வரையில் கொஞ்சி முத்தங்கள் கொடுத்து பலவிதத்திலும் பேத உணர்ச்சியேயற்று ஒன்றுபோலவே கருதி நடத்துகிறோம், பழகுகிறோம். அப்படிப்பட்ட மனித ஜீவன்கள் அறிவும் பக்குவமும் அடைந்தவுடன் அவர்களைப் பற்றி இயற்கைக்குமாறான கவலை கொண்டு, மனித சமுதாயத்தில் வேறாக்கி, கடைசியாக ஒரு பொம்மையாக்கி பயனற்ற ஜீவனாக மாத்திரமல்லாமல் அதை பெற்றோருக்கு ஒரு தொல்லையான பண்டமாக ஆக்கிக்கொண்டு, அவர்களது வாழ்வில் அவர்களை அவர்களுக்கும் மற்றும் உள்ளவர்களுக்கும் கவலைப்படத்தக்க ஒரு சாதனமாய்ச் செய்துகொண்டு அவர்களைக்காப்பாற்றவும், திருப்திப்படுத்தவும், அலங்காரப் படுத்தி திருப்தியும் பெருமையும் அடையச்செய்ய வேண்டியதான ஒரு அஃறிணைப் பொருளாகவே ஆக்கி வருகிறோம்.

பெண்களால் வீட்டிற்கு, சமுதாயத்திற்குப் பலன் என்ன? என்று பாருங்கள் எங்கு கெட்டபேர் வந்துவிடுகிறதோ என்பதுதானே? இன்று பெண்கள் வேலை என்ன? ஒரு ஆணுக்கு ஒரு பெண்ணாய் அமைப்பது. அது எதற்கு? ஆணின் நலத்துக்கு பயன் படுவதற்கும் ஆணின் திருப்திக்கும், ஆணின் பெருமைக்கும் ஒரு உபகருவி என்பதல்லாமல் வேறு என்ன? என்று சிந்தித்துப் பாருங்கள்.

ஒரு ஆணுக்கு ஒரு சமயல்காரி; ஒரு ஆணின் வீட்டிற்கு ஒரு வீட்டுக்காரி, ஒரு ஆணின் குடும்பப் பெருக்கிற்கு ஒரு பிள்ளை விளைவிக்கும் பண்ணை ஒரு ஆணின் கண் அழகிற்கும் மனப்புளகத்திற்கும் ஒரு அழகிய அலங்கரிக்கப்பட்ட பொம்மை என்பதல்லாமல் பெண்கள் பெரிதும் எதற்குப் பயன்படுகிறார்கள்? பயன் படுத்தப் படுகிறார்கள் என்பதை சிந்தித்துப் பாருங்கள்.

இது என்ன நியாயம்? மனித சமுதாயம் தவிர மற்றபடி மிருகம், பட்சி, பூச்சி, ஜந்து முதலியவைகளில் வேறு எந்த ஜீவனாவது 'ஆண்களுக்காகவே இருக்கிறோம் நாம்'' என்ற கருத்துடன் நடத்தையுடன் இருக்கிறதா என்று பாருங்கள்.

இந்த இழிநிலை பெண்களுக்கு அவமானமாய்த் தோன்றவில்லை என்பதற்கு ஆகவே, ஆண்கள் பெண்களை இவ்வளவு அட்டூழியமாய் நடத்தலாமா என்று கேட்கிறேன். ஒரு ஆண் ஒரு பெண்ணைத் தனது சொத்து என்று எண்ணுகிறானே, எதனால்? துணியாலும் நகையாலும் தானே பெரிதும். கம்பி இல்லாத தந்தியும், ரேடியோவும், அணுக்குண்டும் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட இந்தக் காலத்திலும் பெண்கள் அலங்கார பொம்மைகளாக இருப்பதா? என்று கேட்கிறேன்,

நான் சொல்லுவது இங்குள்ள பல ஆண்களுக்கும், ஏன் பெண்களுக்கும் கூட வெறுப்பாய், குறைவுமாய், சகிக்க முடியாதபடியாய் தோன்றலாம் என்பது எனக்குத் தெரியும். இந்த வியாதி கடினமானது. தழை அடித்துப் பாடம் மந்திரம் போடுவதாலும், பூச்சப்பூசி பத்துப் போடுவதாலும் விலக்ககூடிய வியாதி அல்ல இது. கூர்மையான ஆயுதத்தால் ஆழம்பட அறுத்துக் கிளிகாரம் (எரிச்சல்) மருந்துபோட்டு போக்கடிக்க வேண்டிய வியாதி. அழுத்திப் பிடித்து கண்டித்து அதட்டி அறுத்துத் தீரவேண்டியதாகும். நான் வெறும் அலங்காரப் பேச்சைத் தொண்டாகக் கொண்டவனல்ல. அவசியப்பட்ட வேலை நடக்கவேண்டும். என் ஆயுளும் இனி மிகமிகச் சொற்பம். இதையாவது செய்தாகவேண்டும். ஆதலால் கோபிக்காமல், ஆத்திரப் படாமல் சிந்தியுங்கள்.

பூமிக்குப் பாரமாயிருப்பதற்கா பெண்கள்

நம் பெண்கள் உலகம் பெரிதும் மாற்றமடைய வேண்டும். நம் பெண்களைப்போல் பூமிக்குப் பாரமானவர்கள், மனிதனுக்குத் தொல்லையானவர்கள் நல்ல நாகரிகமான வேறு நாடுகளில் கிடையாது. இங்கு படித்த பெண் படியாத பெண் எல்லோரும் பொம்மைகளாகவே இருக்கிறார்கள். அவர்கள் பெற்றோர்களும், கணவன்மார்களும் அவர்களது (பெண்களை) அழகிய பொம்மைத் தன்மையைக் கொண்டே திருப்தி அடைகிறார்கள், பெருமை அடைகிறார்கள். பெண்களைத் திருப்திசெய்ய, அவர்களை நல்ல பெண்களாக ஆக்க விலையுயர்ந்த நகையும், துணியும் கொடுத்து அழகிய சிங்காரப் பதுமையாக்கி விட்டால் போதும் என்று நினைக்கிறார்கள்.

பெண்கள் பெருமை வருணனை ஆகியவைகளில் பெண்கள் அங்கம், அவயவங்கள், சாயல் ஆகியவைகளைப்பற்றி ஐம்பது வரி இருந்தால் அவர்களது அறிவு, அவர்களால் ஏற்

(தொடர்ச்சி 7ம் பக்கம்)

கதர்த் தொப்பிக்குள் ஆயிரம் தேள்கள்!

(இது ஒரு கற்பனை உரையாடல்)

"குகு"

[தோழர் காந்தியார் கை ராட்டினத்தில் நூல் நூற்றுக்கொண்டிருக்கிறார். பண்டிட் நேரு கையில் "டான்" பத்திரிகையுடன் உள்ளே நுழைகிறார்]

நேரு:-நமஸ்தே பாபுஜி!

காந்தியார்:-நமஸ்தே நேருஜி! உட்காருங்கோ! என்ன விசேஷம்? எப்படியிருக்கிறது உங்கள் ராஜ்யம்?

நேரு:-எல்லாம் உங்கள் கிருபை தான்! எனக்கென்னமோ சங்கடமாய்த்தானிருக்கிறது! ஒன்றும் பிடிக்கவில்லை!

கா:- அதற்குள்ளாகவா? அப்படியெல்லாம் நினைக்கக்கூடாது. நிர்வாகம் என்றாலே கஷ்டந்தானே! சட்டமறுப்பு மறியல் முதலிய காரியங்களையே செய்து பழகிப்போயிருப்பதால் முதலில் சில மாதங்களுக்குக் கஷ்டமாய்த்தானிருக்கும்! பிறகு போகப்போகச் சரியாய்ப் போய் விடும்! பயப்படாதீர்!

நேரு:-அதென்னமோ, எனக்குப் பிடிக்கவில்லை பாபுஜி! ஜெயில் வாழ்க்கையைப்போல கவலையற்றிருக்க முடியவில்லை. இரவு, பகல் எந்த நேரத்திலும், டிரங்கு போன்களும், தந்திகளும், அவசரக் கடிதங்களும், பேட்டிகளும், வைஸ்ராய் அழைப்புக்களும், புகார்களும், கண்டனங்களும்—ஒரே தொல்லையாகத் தானிருக்கிறது. நீங்கள் சொன்னீர்களே, அது ரொம்பசரி! முட்களால் ஆன கிரீடத்தை வைத்திருக்கிறோம், என்று! அதைவிடப் பொருத்தமாக என்னைப் பொறுத்தவரையில் சொல்லவேண்டுமானால், என் கதர்த் தொப்பிக்குள் ஆயிரந்தேள்கள் கிடக்கிறமாதிரியே இருக்கிறது என்று தான் சொல்வேன்!

கா:- நீர் எதற்கும் கவலைப்பட வேண்டாம்! நான்தான் ஒரே வார்த்தையில் சொல்லிவிட்டேனே! "சுயராஜ்ய சர்க்கார் வந்துவிட்டதாலேயே உங்கள் குறைகளெல்லாம் நீங்கிவிடும் என்று கருதிவிடாதீர்கள்! கடவுள் ஒருவர்தான் குறைகளைப் போக்கக்கூடியவர்! ஆகையால் அவரை நோக்கி வணங்குங்கள்!" என்று நீங்கள் பதவி ஏற்றவுடனேயே சொல்லிவிட்டேனே!

நேரு:- பாபுஜி! நீங்கள் இந்த மாதிரியெல்லாம் கடவுள் தலையில் பாரத்தைப் போட்டுவிட்டால், உலகம் ஏமாந்துவிடும்! ஆனால் நான் சொன்னால், 'கடவுள் இருக்கும் போது நீயென்ன புடலங்காய், மந்திரி வேலை பார்ப்பது?" என்றெல்லவா கேட்கும்?

கா:- நீர் என்ன சொல்லவேண்டும் தெரியுமா? "இது பொதுஜன சர்க்கார்; மகாத்மா காந்தி ஆணைப்படி நடக்கிறோம்; எதிர்ப்பவர்கள் தேசத்துரோகிகள்!" என்று ஒரே போடாய்ப் போட்டுவிடும்! முட்டாள் உலகந்தானே, நம்பாமல் என்ன செய்யும்?.....................அதுசரி! இவ்வளவு அவசரமாக வந்த காரணம் என்ன? என் உதவி எதற்காவது வேண்டுமா?

நேரு:- ஆஹா! ஒவ்வொரு நிமிஷமும் வேண்டும்! அதற்காகத்தானே வார்தாவுக்குப் போவதைத் தள்ளிப் போடுங்கள் என்று கேட்டுக்கொண்டேன்! நீங்கள் இங்கேயே இருந்து விட்டால்கூட நல்லது. வார்தாவுக்குப் போகாவிட்டால் என்ன? நான் மந்திரியாயிருக்கும் வரையில் இங்கேயே தான் இருங்களேன்! நான் வேண்டுமானால், வேவல் பங்களாவைக் காலிசெய்யச் சொல்லட்டுமா?

கா:- சே! சே! வேண்டாம்! நல்ல மனுஷர், பாவம்! நமக்கு எவ்வளவோ உதவி செய்கிறார்! நாம் நீட்டிய காகிதத்திலெல்லாம் கையெழுத்துப் போடுகிறார்! ஏதோ இன்னம் கொஞ்சநாளைக்குப் பெரிய பங்களாவில் குடியிருந்துவிட்டுப் போகட்டுமே!

நான் தோட்டிகள் 'காலனி'யிலேயே இருப்பதுதான் நல்லது"......

சரி! வந்த காரியம் என்னவோ?

நேரு:- இந்த ஜின்னா இருக்கிறாரே! இவர் தொல்லை வரவரப் பெரிதாக அல்லவா வளர்ந்துகொண்டேயிருக்கிறது! ஏதாவது ஒத்துழையாமை ஆரம்பித்துத் தொலைத்தால், நான் என்ன செய்வது? ஊர் அல்லோலகல்லோலப்படுமே! நம்மால் சமாளிக்க முடியாதே!

கா:- நேருஜி! நீர் அதைப்பற்றிக் கவலைப்படவேண்டாம்! பிரிட்டிஷ் துப்பாக்கிப் பலம் இருக்கிறவரையில் நாம் பயப்பட வேண்டியதில்லை!

இதோ பாரும் சென்னையில்! நம்ப பிரகாசம் எப்படிச் சுட்டுத் தள்ளுகிறார், என்று!

ஆனால் நீங்கள் என்ன செய்தாலும்—'பொதுஜன சர்க்கார்'' 'சுதந்தரப் பாதை,'' "மகாத்மா ஆணை"—ஆகிய மூல மந்திரங்களைமட்டும் மறந்துவிடக்கூடாது!

ஜின்னா விஷயம், வேவலிடம் பேசி, சரிப்படுத்திக்கொள்ளலாம்! நீர் பயப்படாதீர்!

அப்புறம் வேறொன்றுமில்லையே! சீக்கிரம் சொல்லும்! நேரமாகிவிட்டது! நான் "ராம்துன்" பஜனைக்குப் போகவேண்டும்!

நேரு:- ஆமாம்! எனக்குக்கூட நேரமாகிவிட்டது! (கைக் கெடிகாரத்தைப் பார்க்கிறார்!

இதென்ன, அந்த சுபாஷ் உயிரோடிருக்கிறானாமே! அவனையும் காங்கிரஸ் தலைவனாகப் போடவேண்டுமாமே! நிஜந்தானா? அப்படியானால் நம்பகதி?

கா:- நேருஜி! பயப்படவேண்டாம்! அந்த ஆள் வரமாட்டான்! அப்படி ஒருக்கால் வந்தாலும், அதற்குள்ளாகவே கிருபளானியைத் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுத்துவிடலாம்! 'பார்வர்ட் ப்ளாக'' கட்சியிலேயே வேறொரு ஆளைத் தலைவராக்கினாலும் ஆக்குவேனேயொழிய, உங்களையும் என்னையும் தாக்குகின்ற சுபாஷை மட்டும் தலைவனாகப் போவதில்லை, இந்த "மகாத்மா" உயிரோடிருக்கிறவரையில்!

(தொடர்ச்சி 6ம் பக்கம்)

குடி அரசு

1946-ம் செப்டம்பர்௴ 21௳

பண்டித ஜவஹர்

வேவல் துரை மகனாரைத் தலைவராகக்கொண்ட இடைக்கால சர்க்காரில் துணைத் தலைவராகவிருந்து ஆட்சி செலுத்தும் பண்டித ஜவஹர்லால் நேருவைப்பற்றிய உண்மையான தன்மையை ஒவ்வொருவரும் அறிந்துகொள்ள வேண்டியது இன்றியமையாததாகும்.

பண்டித ஜவகரின் சொல்லையும் செயலையும் ஆய்ந்து பார்ப்போர்க்கு, ஜவகர் ஒரு சாதாரண மனிதர்தான் என்பதும், முன்னுக்குப்பின் முரணான சொல்லையும் செயலையுமுடையவரென்பதும், பச்சை ஒந்தியைப் போல் சுற்றுச்சார்பிற்கேற்றவாறு தன் கொள்கைகளை மாற்றிக்கொள்பவரென்பதும் தெற்றெனப் புலனாகும்.

ஜவகர் ஓர் பணக்கார வைதீகப் பார்ப்பனக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவரென்ற போதிலும் இரஷியாவிற் சென்று அங்கு நடைபெறும் சமதர்ம ஆட்சியை நேரிற்கண்டு வந்தவர். இந்தியாவில் மக்கள் மக்களாக வாழவேண்டுமானால் சமதர்ம ஆட்சி இந்தியாவில் நிலைபெற வேண்டுமென்று பிரச்சாரம் செய்து வந்தவர்.

சமதர்ம ஆட்சியால்தான் மக்கள் உண்மையான விடுதலை பெற்று இன்பமாய் வாழ முடியும் என்று பேசிவந்த ஜவகர் இன்று சமதர்மக்கொள்கையுடையவர்களாகிய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினரை அடியோடு தொலைத்து விடுவதற்குக் கங்கணம் கட்டிக்கொண்டுள்ளார். கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினர் காங்கரஸ்காரர்களால் துரோகிகள், காட்டிக் கொடுத்தவர்கள் என்று தூற்றப்பட்டு வருவதற்கே காரணகர்த்தாவாய் விளங்குகின்றவர் ஜவகர்தான் என்பதை எவரும் மறுக்கமுடியாது.

ஒரு காலத்தில் பொதுவுடைமைக் கொள்கையைப் போற்றி வந்த ஜவகர் இன்று ஏன் பொதுவுடைமைக்காரர்களைத் தூற்றவேண்டும்?

காங்கரஸ் இயக்கம் பணக்காரர்களுக்கும், முதலாளிகளுக்கும், உயர்ந்த சாதிக்காரர்கள் என்று கருதப்படுகின்றவர்களுக்கும் புகலிடமாயிருக்கின்றது. ஜவகரும் பார்ப்பன இனத்திற்றோன்றிய பணக்கார முதலாளி. அதன் காரணமாகவே ஜவகர் காங்கரஸ் இயக்கத்தின் சர்வாதிகாரியான காந்தியாருக்கு அடுத்த தலைவராக விளங்குகின்றார்!

எனவே காங்கரஸ்கட்சியைத் தவிர்த்து வேறு கட்சிகள் நாட்டிலிருக்குமானால் காங்கரஸ் கட்சிக்கு நாளுக்குநாள் செல்வாக்குக் குறைந்து இறுதியில் அது அழிவுறும் என்றும், அங்ஙனம் அழிவுற்றால் மேற்குறிப்பிட்ட பணக்காரர், முதலாளி, உயர்ந்த சாதிக்காரர் ஆகிய கூட்டத்தினரின் நிலைமை கவலைக்கிடமானதாய் விடும் என்றும் காங்கரஸ்காரர்கள் அஞ்சுகின்றனர்.

அதன் காரணமாகத்தான் பிறப்பினால் உயர்வு தாழ்வும், ஏழை பணக்காரனென்றும், முதலாளி, தொழிலாளி என்றும் ஆள்பவன் அடிமையென்றும் இராத பொதுவுடைமைக்கொள்கையை அடியோடு அகற்றுவதற்குத் திட்டம் வகுத்துள்ளார் ஜவகர் என்று நினைக்க வேண்டியிருக்கின்றது. உண்மை எப்படியாயினும் இந்தியாவிலுள்ள கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினர் காங்கரஸ்காரர்கள் தங்களை உதைத்துத் தள்ளினாலும், உதைத்த காலுக்கு முத்தமிடுவதுபோல் காங்கரஸ் கட்சிதான் தங்களின் தாய்க்கட்சி என்றும், ஜவகர் தங்களின் மாபெருந் தலைவர் என்றும் கூறுகின்றதைக் கேட்குங்கால் அவர்களைப்பற்றி என்ன நினைப்பது என்று நமக்குப் புரியவில்லை.

பாட்டாளி மக்களின் இரத்தத்தை உறிஞ்சுவதே தொழிலாகக்கொண்ட பணக்கார, முதலாளி வர்க்கத்தினரின் சூழ்ச்சி நிறைந்த ஆட்சி முறையை உழைக்கும் இனம் உணரும் காலம் மிக அண்மையிலுள்ளது. முற்றிலும் உணரும் நேரத்தில் நாட்டிலே ஓர் பெரும் புரட்சி உண்டாவது திண்ணம். அங்ஙனம் உண்டாகும் நேரத்தில் இப்போழ்து அரசாளும் வர்க்கம் ஜார் மன்னனின் நிலையைத்தான் அடையும்.

இவ்வுண்மையை ஜவகர் உண்மையிலேயே அரசியல் அறிவு படைத்தவராயிருப்பின் அறிந்திருத்தல் வேண்டும். அறிந்து உழைக்கின்ற இனம் உவகையெய்தும் வண்ணம் ஏதாவதொரு நல்ல வழியைத் தேடி இருத்தல் வேண்டும். அதை விடுத்து, காங்கரஸ் இயக்கத்தைத் தவிர்த்து ஏனைய இயக்கத்தை நசுக்கத் துணிவதில் சிறிதும் பயன் கிட்டாது என்று எச்சரிக்கின்றோம்.

மேலும் ஜவகர் "நான் வேறு எந்த நாட்டானுக்கும் தலை வணங்கேன்; இந்தியநாட்டு மக்கள் வேறு எந்த நாட்டினர்க்கும் அடிமைகளாயிருக்க விடேன்" என்று வீர மொழி பேசிய ஜவகர் இன்று வேவல் துரை மகனாரின் இடைக்கால சர்க்காரில் துணைத்தலைவராக அமருங்கால் இராசவிசுவாசப் பிரமாணம் எடுத்துக்கொண்டார். வேறு நாட்டினர்க்குத் தலைவணங்கேன் என்று

இராஜம்மாள்—எதிராஜ்

வாழ்க்கை ஒப்பந்தம்.

★

30-9-46ம் நாள் திங்கட்கிழமை காலை 9-30 மணிக்கு
பெரியார் ஈ. வெ. இராமசாமி
அவர்கள் தலைமையில்
சத்தியமங்கலம்
தோழர் எ. கோவிந்தசாமி
அவர்கள் மகள்
தோழியர் இராஜம்மாள்
அவர்களுக்கும்,
"குடி அரசு" ஆசிரியர் தோழர்
நா. கரிவரதசாமி அவர்கள்
மகன்
தோழர் எதிராஜ் அவர்களுக்கும்
சத்தியமங்கலத்தில்
மணமகள் இல்லத்தில்
வாழ்க்கை ஒப்பந்தம்
நடைபெறும்.

பேசிய போதிருந்த வீரத்தை இராசவிசுவாசப் பிரமாணம் எடுத்துக்கொண்டபோது ஜவகர் அடகுவைத்துவிட்டாரா வென்று கேட்கின்றோம்.

"வெள்ளையனே வெளியே போ" என்று கூறிய வாயால் இராசவிசுவாசப் பிரமாணம் எடுத்துக்கொண்டீர்களே என்று நமது காங்கரஸ் இடது சாரி கட்சியினர் ஆத்திரப்படுவது மாத்திரமன்றி நாக்கையும் பிடுங்கிக்கொள்கின்றனர். ஆனால் இவர்கள் அறியார்கள்போலும், 'காங்கரஸ் இயக்கம் பணக்காரர், முதலாளி, உயர்ந்த சாதிக்காரர் ஆகியோரின் நன்மைக்காகத்தான் பாடுபடுகின்றது; அதன் காரணமாகவேதான் "இந்தியாவை விட்டு வெளியேறுகிறேன்" என்று கூறும் வெள்ளையனுக்கு வழிவிடாமல் அவன் ஆட்சியை என்றென்றும் நிலைபெறும் வண்ணம் திட்டம்போட்டு வேலை செய்கின்றது' என்ற உண்மையை. இனியாவது அவர்கள் உண்மையை உணர்ந்து உணர்ச்சிபெறுவார்களா என்று கேட்கிறோம்.

மற்றும் தென்னாப்பிரிக்காவில் உரிமைக்காகப் போரிடும் இந்தியர்கள் அமைதியாகவும் சாத்மீக முறையிலும் நடந்துகொள்ள வேண்டுமென்று ஜவகர் அறிவுரை பகன்றுள்ளார். ஆகஸ்ட் கலவரத்தில் காங்கரஸ் காலிகள் அமைதியாகவும் பலாத்காரமில்லாமலுமா நடந்துகொண்டனர் என்று கேட்கின்றோம். ஆகஸ்ட் கலவரத்தில் காலித்தனம் செய்தவர்கள்தான் தியாகிகள் என்று போற்றப்படுகின்றனர்! பின்னர் தென்னாப்பிரிக்காவிலுள்ள இந்தியர்களுக்கு மாத்திரம் அஹிம்சைத் தத்துவத்தைப் போதிப்பதில் என்ன பொருள் இருக்கின்றது?

அதே மாதிரியாகக் காஷ்மீர் சமஸ்தானத்தில் உரிமைக்காகப் போர்புரிந்த மக்கள் தடியால் தாக்கப்பட்டும், துப்பாக்கியினால் சுடப்பட்டும் கொடுமைக்காளான நேரத்தில் ஜவகர் "பொதுமக்களே அமைதியாக இருங்கள்" என்றாராம்.

அமைதியாக இருந்து அஹிம்சைத் தத்துவத்தைக் கடைபிடிப்பதற்கு இதுவா காலம்? ஓர் பொறுப்புள்ள தலைவர் இப்படியா நடந்துகொள்வது?

இம்முறையில் பார்க்குங்கால் ஜவகர் தனக்கென ஓர் கொள்கையில்லாதவர் என்பதும், சுற்றுச் சார்பிற்கு ஏற்றவாறு தன் கொள்கையை மாற்றிக்கொள்பவர் என்பதும், இவரை நம்பினால் மக்களுக்கு எவ்வகை நன்மையும் கிட்டாது என்பதும் நன்றாகப் புலப்படும். இப்படிப்பட்ட மனப்பான்மையுடைய ஜவகர் இடைக்கால சர்க்காரின் துணைத் தலைவராக இருந்து என்ன சாதிக்கப் போகிறார் என்பது நமக்குப்புரியவில்லை. என்றாலும் ஏதோ சாதித்து விடுவார் என்று எதிர்நோக்கி ஏமாந்து போகாமலிருக்கும்படி பொதுமக்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

சம்பத்—சுலோச்சனா திருமண விழா

தோழர்கள் சம்பத்து—சுலோச்சனா திருமணம் 15-9-46ம் நாள் காலை 9மணிக்குத் திருப்பத்தூர் மீனாட்சி (தியேட்டரில்) கொட்டகையில் முன்னாள் அமைச்சர் தோழர் எஸ் முத்தய்யா அவர்கள் தலைமையில் மிக்கச் சிறப்பாக நடைபெற்றது. கொட்டகையில் ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் குழுமியிருந்தனர்.

தமிழ்நாட்டின் பல பகுதிகளிலிருந்தும் இயக்கத்தோழர்களும், இயக்கப் பணியாளர்களும், பல அதிகாரிகளும் முக்கியஸ்தர்களும் திருமணத்திற்கு வந்திருந்தனர்.

மணமக்கள் தங்கள் இருக்கையில் அமர்ந்ததும் சேலம் கல்லூரி பிரின்ஸ்பால் அறிஞர் எ. இராமசாமி அவர்கள், தோழர் முத்தய்யா அவர்களைத் திருமணத்திற்குத் தலைமைவகிக்க முன்மொழிந்தவுடன் திருப்பத்தூர் வழக்கறிஞரும் புலவருமான தோழர் பெரியசாமி பி. ஏ., பி. எல். அவர்கள் பின்மொழிந்தார்.

பின்னர் தலைவர் முன்னுரையாகச் சிறிதுநேரம் பேசி, மணமக்களுக்கு வாழ்த்துகூறி, திருமண நிகழ்ச்சியை நடத்த அனுமதி தந்தார். மாவட்ட பதிவாளர் (ரிஜிஸ்ட்ரார்) சட்ட முறைப்படி திருமணத்தைப் பதிவு செய்தார். மணமக்கள் மாலை மாற்றத்தோடு திருமண நிகழ்ச்சி நடந்தேறியது.

பின்னர் தோழர் இரா. இளம்வழுதி அவர்கள் அஞ்சல் வாயிலாக வாழ்த்துரை வழங்கியவர்களின் பெயர்களை முறையே படித்தார், பிறகு செங்கற்பட்டு மாவட்ட போர்டு தலைவர் தோழர் டி சண்முகம், தோழர் க. அன்பழகன் எம். ஏ., ஆகியோர் மணமக்களை வாழ்த்திப் பேசியபின் பெரியார் ஈ. வெ. இராமசாமி அவர்கள் மணமக்களை வாழ்

த்தி சுமார் 1½ மணி நேரம் பேசினார். (பெரியார் பேச்சு முதல் பக்கத்தில்) பின்னர் மணமகனார் வாழ்த்துரைக்கு நன்றி நவின்றார். பிறகு தலைபதி அண்ணாதுரை எம். ஏ., அவர்களும், ஏ. கே. தங்கவேல் அவர்களும் மணமக்களை வாழ்த்திப் பேசினார்கள். மணமக்களை வாழ்த்தி சுமார் 10 வாழ்த்திதழ்கள் வாசிக்கப்பட்டு மணமக்களுக்களிக்கப்பட்டன. தலைவர் முடிவுரைக்குப்பின் யாவருக்கும் வழக்கறிஞர் தோழர் ஜி. சாமி அவர்கள் நன்றி கூறினார்.

இத்திருமணத்தில் அன்பளிப்பு நிறுத்தப்பட்டது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

பின் மணமக்கள் கொட்டகையிலிருந்து பெருங்கூட்டத்துடனும் வாத்தியத்துடனும் மணமகன் இல்லத்திற்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டனர்.

வடாற்காடு மாவட்டத் தோழர்களுக்கு அறிவிப்பு

தோழர் இரா. நெடுஞ்செழியன் அவர்கள் அக்டோபர் திங்கள் 2-ந் தேதி முதல் 11-ம் தேதி வரையில் நமது மாவட்டத்திற் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்ய இசைந்துள்ளார்கள். எனவே பொதுக் கூட்டம் நடத்த விரும்பும் தோழர்கள் கீழ்க்காணும் முகவரிக்கு இத்திங்கள் 25ந் தேதிக்குள் எழுதி கூட்டத்திற்கு ஏற்பாடு செய்துகொள்ள வேண்டுகிறேன்.

குறிப்பு:- 6, 11 தேதிகளில் ஓய்வு ஆகையால் அந்த இரண்டு நாட்களிலும் கூட்டம் நடத்துபவர் நாள் குறிப்பிடாமலிருப்பது நலம்.

இங்ஙனம்,
எம். பி. வடிவேல், செயலாளர்,
ஜில்லா திராவிடர் கழகம்,
37, சாமிசெட்டித் தெருவு,
திருப்பத்தூர் N. A

10-9-46ல் திருவத்திபுரம் திராவிடர் கழகத் தலைவர் தோழர் சி. வே. சுப்பராயன் அவர்களும், தோழியர் பார்வதி அம்மை அவர்களும் வாழ்க்கை ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டதின் நினைவாகக் குடியரசுக்கு இரண்டு ரூபாய் நன்கொடையளிக்கப்பட்டது.

(3-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

ரொம்ப முரண்டினானே, "இந்த ஆள் நாஸ்திகன், கலகக்காரன்! தேசபக்தர்கள் சும்மா இருக்கக்கூடாது" என்று ஓரே போடு போட்டுவிடுவேன்! அவ்வளவுதான்! இந்தியா முழுதும் பம்பரம்போல் சுற்றிப் பிரசாரம் செய்து, அவன் செல்வாக்கை அடியோடு ஒழித்துவிட்டுத்தான் உட்காருவேன்! தெரியுமா? 'பிர்லா'வின் ஒரு மாதத்து வரும்படியை வாரி வீசி, இந்தியாவிலுள்ள பத்திரிகைகள் அவ்வளவையும் போல் மீது ஏவி விட்டுவிடுவேன்!

அவ்வளவுதான்! ராஜபாளையம் நாய்மாதிரி அவைகள் தொண்டையிலேயே பாய்ந்து சதையைப் கிழித்து சக்கை சக்கையாய் ஆக்கிவிடும்! தெரியுமா? பயப்படாதேயும்!

ராம்! ராம்! ரொம்பக் கோபமாய்ப் பேசிவிட்டேன்! என் அந்தராத்மா என்னைக் கண்டிக்கிறது! ராம்! ராம்! ராம்! ராம்!

நேரு:- பாபுஜி! சந்தோஷம்! என் மீதிருந்த பளுவில் பாதி விழுந்துவிட்டதுபோலவேயிருக்கிறது! (கைக்கெடிகாரத்தைப் பார்த்துக்கொண்டே) போய் வருகிறேன் பாபுஜி! ஷமாச்ரியா! நமஸ்தே!

கா:- நமஸ்தே!

திராவிடர் கழகப் பொதுக்கூட்டம்

திருப்பத்தூரில் 15-9-46 ஞாயிறு மாலை 5 மணிக்கு வாத்தியத்துடன் கருப்புச்சட்டைப் படையினர் ஊர்வலமாகச் சென்று முனிசிபல் உயர்நிலைப்பள்ளி மைதானத்தை அடைந்தனர். நகரசபைத் தலைவர் தோழர் வி. எஸ். வீரபத்திரர் அவர்கள் தலைமையில் பொதுக்கூட்டம் தொடங்கியது. தலைவர் முன்னுரைக்குப்பின் தோழர் இரா. நெடுஞ்செழியன் எம். ஏ., தோழர் க. அன்பழகன் எம். ஏ., ஆகியவர்கள் பேசினார்கள். பின்னர் பெரியார் ஈ. வெ. ராமசாமி அவர்கள் சுமார் 3 மணி நேரம் இக்கால அரசியல் நிலைமையை விளக்கிப் பேசினார். கூட்டத்திற்குச் சுமார் 4000 மக்கள் வந்திருந்தனர்.

மதிப்புரை

தோழர் பி. கே. பாபு சாயபு அவர்களைத் தொகுப்பாளராகக் கொண்ட 'வெற்றி மலர்' என்னும் நூலைக் கையுறப்பெற்றோம். சிறந்த முஸ்லிம் எழுத்தாளர்களைக்கொண்டு எழுதப்பெற்ற கட்டுரைகள் வெற்றி மலரில் மிளிர்கின்றன. முஸ்லிம் மன்னர்கள் அரசாண்ட ஞான்று மக்கள் பெற்ற நன்மையும், பாகிஸ்தான் கொள்கையின் இன்றியமையாமையும், முஸ்லிம் மதத்தினர் சீர்திருத்தமடைய வேண்டுவதின் இன்றியமையாமையும் நன்கு விளக்கும் கட்டுரைகள் வெற்றிமலரில் செறிந்துள்ளன. முஸ்லிம் மாதர் எழுத்தாளர்களும் வெற்றி மலருக்குக் கட்டுரைகள் வழங்கியிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இதன் விலை ரூபாய் ஒன்று. கிடைக்குமிடம், குணாவல் அச்சுக்கூடம், கோயம்பத்தூர்.

திருமணம்

9-9-46ல் மத்தூரில் நமதியக்கத் தோழரான எஸ். துரைசாமி அவர்களும் தோழியர் மங்கலம் அவர்களும் தோழர் என். ராஜா சுப்பிரமணியம் அவர்கள் தலைமையில் வாழ்க்கை ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டனர். தோழர் எம். வி. சதாசிவம் அவர்கள் சீர்திருத்த மணம் குறித்துச் சொற்பொழிவாற்றினார். குடியரசு, விடுதலை, திராவிடநாடு ஆகிய பத்திரிகைகளுக்குத் தனித்தனியே ரூ. 2 நன்கொடையளிக்கப்பட்டது.

விற்பனைக்கு

"பார்ப்பனப் படுமோச விளக்கம்" என்னும் இந்நூல் டிம்மி 1/8 சைசில் 16 பக்கங்களுடன் வெளிவந்துள்ளது. சுருக்கமாகப் பாக்களில் மிகத் தெளிவாகவும், அழகாகவும் சொல்லப்பெற்ற இக் கருத்துக்கள் நம் இயக்க மாணவ மணிகளுக்கும், திராவிடத் தோழர்களுக்கும் மிகவும் பயன்படும். விலை 0-3-0. தனிப்பிரதி வேண்டுவோர் 0-3-9 அணா தபால் தலை அனுப்புக.

குடி அரசு பதிப்பகம், ஈரோடு.

(2ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

படும் பயன், சக்தி திறமைபற்றி ஒரு ஐந்து வரிகூட இருக்காது. பெண்களின் உருவை அலங்கரிப்பது, அழகை மெச்சுவது, சாயலைப் புகழுவது ஆகியவை பெண்கள் சமுதாயத்திற்கு அவமானம் இழிவு, அடிமைத்தனம் என்பதை ஆயிரத்தில் ஒரு பெண்ணாவது உணர்ந்திருக்கிறது என்று சொல்ல முடியுமா என்று கேட்கிறேன்.

பெண்களுக்கு தகப்பன் சொத்தில் உரிமைகிடையாததுவென்று எந்தப் பெண்ணாவது காரணம் கேட்டனளா? "பெண்களை அனுபவிக்கிறவன் அவர்களிடம் வேலைவாங்கி பயன் அடைகிறவன் காப்பாற்ற மாட்டானா" என்பதுதான். அதற்கேற்ற நகை அணி ஆகியவையே போதும் அலங்காரம் ஏன்? மக்கள் கவனத்தை ஈர்க்கும்படியான நகை துணி மணி ஆபரணம் ஏன்? என்று எந்தப் பெண்ணாவது பெற்றோராவது "கட்டின"வராவது சிந்திக்கிறார்களா? பெண்கள் அஃறிணைப் பொருள் என்பதற்கு இதைவிட வேறு என்ன ஆதாரம் வேண்டும்? தன்னை அலங்கரித்துக்கொண்டு மற்ற மக்கள் கவனத்தைத் தம்மீது திருப்புவது இழிவு என்றும் அநாகரீகம் என்றும் யாருக்கும் தோன்றாததற்கு காரணம் அவர்கள் போகப்பொருள் என்ற கருத்தேயாகும். இது பரிதாபமாகவே இருக்கிறது

"பிறநெஞ்சு புகாள்"

சகல கற்புடைப் பெண்களுக்கு உதாரணம் "மற்றொருவர் உள்ளம் புகாள்" என்பது திராவிட மரப நூல்களின் கூற்று. அதாவது ஒரு பெண் இயற்கையில் கற்புடையவளாயிருந்தால் தன் கணவன் தவிர மற்றவர் தன் நினைவுக்குக்கூட ஆளாக மாட்டாள், "பிறர்நெஞ்சுபுகாள்" என்பதாகும். நாம் நம் பெண்களை மற்றவர்கள் எப்படிப்பட்டவர்களானாலும் பல தடவை திரும்பித் திரும்பிப் பார்க்கும்படி அவர்கள் கவனத்தை நம்மீது திருப்பும்படி அலங்கரிக்கிறோம். அலங்கரிக்க அனுமதிக்கிறோம். அதில் நம் பணம், உழைப்பும் வாழ்க்கைப் பயன் முதலியவைகளை செலவழிக்கிறோம். இதுஏன்? எதற்காக என்று சிந்திக்காததால் அதைத்தவிர வேறு காரியத்திற்கு நம் பெண்கள் பயன் படாமல் போய் விட்டார்கள்.

நான் பாமர மக்களை மாத்திரம் சொல்லவில்லை. நம் அறிஞர், செல்வர், தனக்கென வாழா பிறர்க்குரியாளரானவர்கள் என்று சொல்லப்படும் பெரியோர்கள் யோக்கியதைகளையும் அவர்கள் பெண்கள் உலகத்துக்கு ஆற்றும் தொண்டுகளையுமே பற்றிச் சொல்லுகிறேன். சர் ஷண்முகம் செட்டியார். சர் குமாரராஜா முதலாகிய திராவிட பேரறிஞர், செல்வர்களின் மனைவிகள், தங்கை தமக்கைகள், பெண்கள் எங்கே? எப்படி பிறந்தார்கள்? எப்படி வளர்ந்தார்கள்? எப்படித் தகுதி ஆக்கினார்கள்? எப்படி இருக்கிறார்கள்? ஷாப்பு கடைகள், ஜவுளிக்கடைகள் ஆகியவற்றில் விளம்பரத்திற்கு வைத்திருக்கும் அழகிய பொம்மைகள், உருவங்கள் போலல்லாமல் நாட்டுக்கு மனித சமுதாயத்திற்குப் பெண்கள் உலகத்திற்கு இவர்கள் என்ன மாதிரியில் தொண்டாற்ற அல்லது தாங்களாவது ஒரு புகழோ, கீர்த்தியோ பெறத்தக்கபடி வைத்தார்களா? என்று கேட்கிறேன். இவர்களே இப்படியிருந்தால் மற்ற பாமர மக்கள் தங்கப் பெட்டியின் உள்ளே வெல்வெட் மெத்தை போட்டுப் பூட்டித் தானே வைப்பார்கள்.

ஒரு பீகம் அமீருதின் அம்மையார் முஸ்லிம் கோஷா இனம். அவர்கள் எவ்வளவு தொண்டாற்றுகிறார்கள்? நம் பெண்கள் மாத்திரம் நகைகள் மாட்டும் ஸ்டாண்டா என்று கேட்கிறேன். இந்த பிரபல ஆண்கள் பிறந்த வயிற்றில்தான் இவர்கள் தங்கை தமக்கையர் பிறந்தார்கள். இவர்கள் தகப்பன்மார்கள்தான் அவர்களுக்கும் தகப்பன்மார்கள் அப்படி இருக்க இவர்களுக்கு இருக்கும் புத்திதிறமை அவர்களுக்கு ஏன் இல்லாமல் போகும். இதை பயன்படுத்தாதது நாட்டுக்குச் சமூகத்திற்கு நட்டமா இல்லையா என்று கேட்கிறேன்.

பெண்கள் படிப்பு

பெண்கள் படிப்பு என்பது சுத்த முட்டாள்தனமான முயற்சியாகவே பெரிதும் இருக்கிறது:

"பெண்களைப் படிக்கவைப்பது வீண் பணச்செலவு, நாட்டு வரிப் பணத்தின் வீண்" என்று ஒரு சமயத்தில் ஈரோட்டில் மணியம்மை சொன்னதுபோல் உண்மையில் பெரிதும் வீணாகவே ஆகிறது. கோபிக்காதீர்கள். இந்த கீழ் உதாரணத்தைக் கொண்டு ஒப்பிட்டுப் பாருங்கள். அதாவது ஒரு குடும்ப வாழ்க்கைப் பெண்ணுக்கு அவள் தாய் தகப்பன் பாட்டு, பிடில், வீணை நாட்டியம். கற்றுக்கொடுத்து அவற்றில் வெற்றியாய் தேரவைத்தான் என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள். (பலர் இதை இன்னும் செய்கிறார்கள்) அதை ஒருவன் கையில் பிடித்துக்கொடுத்த பின்பு, அதாவது திருமணம் ஆன பின்பு அந்தப்பாட்டு, பிடில், வீணை யாருக்கு என்ன பயன் கொடுக்கிறது? என்று கேட்கின்றேன். புகுந்த வீட்டில் சங்கீதம் பாடினால் "இது என்ன குடித்தன வீடா? வேறு வீடா" என்று மாமி கேட்பாள்; பிடில் வீணை தூசி அடையும்.

ஆகவே இந்தப்படிப்பு நல்ல மாப்பிள்ளை சம்பாதிக்க ஒரு அட்வர்டைஸ்மெண்ட்டாகப் (விளம்பரம்) பயன் பட்டது தவிர மற்றபடி வீணாகப் போய்விட்டதல்லவா? செலவும் கண்டது தானே என்கிறேன். அது போல் ஒரு பெண்ணை ஒரு தாய் தகப்பன பி. ஏ., படிக்கவைத்து ஒருவன் கையில் பிடித்துக்கொடுத்து அந்தப் பெண் சமையல் செய்யவும் குழந்தை வளர்க்கவும் நகை துணி அலங்காரங்களுடன் மக்கள் கவனத்தை ஈர்க்கவும் செய்தால் பி. ஏ. படிக்கவைத்த பணம் வீண் என்பதோடு அதற்காகச் சர்க்கார் செலவழித்த மக்கள் வரிப் பணமும் வீண்தானே? இது தேசிய குற்றமாகாதா?

இந்தத் துறையில் எந்த அறிஞர்களும் சீர்திருத்தவாதியும் கவலை செலுத்தாமல் எவராலும் இனப் பெருக்கத்திற்கே பெண்கள் ஆளாக்கப்பட்டு விட்டார்கள்.

பிள்ளை வளர்ப்பு

நான் சில படித்த பெண்களைப் பார்க்கிறேன். வயிற்றில் ஒரு குழந்தை, கட்கத்தில் ஒரு குழந்தை; கையில் பிடித்துக்கொண்டு ஒரு குழந்தை, இவ்வளவோடு சிலருக்கு முன்னால் ஓடும்படி ஒரு குழந்தையைவிட்டு இப்படியாக படைகளோடு நல்ல நிகழ்ச்சி

கள் நடக்கும் கூட்டங்களுக்கு வந்து நடுவிலிருந்துகொண்டு நிகழ்ச்சிகளுக்கு இடையூறும் தொல்லையும் கொடுப்பதைப் பார்க்கிறேன். இதற்காக அவர்கள் வெட்கப்படாததையும், சிலர் வருத்தப்படுவதையும் பார்க்கிறேன். இது மனித சமூகத்தில் இருக்கத்தக்கதா? அதுவும் நாகரீக சமூகத்தில் படித்த பெண்கள் படித்தவர்கள் வீட்டுப் பெண்கள் என்கிறவர்கள் இடையில் இருக்கத்தக்கதா? என்று கேட்கிறேன். இந்த லட்சணத்தில் நகைகள், விலை உயர்ந்த துணிகள், குழந்தைகள் கூட்டத்தில் மலஜலம் கழிக்கும், கத்தும் ஆபாசம், இவை ஏன்.

நகைக்கும் துணிக்கும் போடும் பணத்தை பாங்கியில் போட்டு குறைந்த வட்டியாவது வாங்கி குழந்தை பிறந்தஉடன் அதை எடுக்க அந்த வட்டியில் ஒரு ஆள் வைத்தாவது அதைப் பார்த்துக்கொள்ளச் செய்தால் அன்பு குறைந்துவிடுமா? பெற்ற தகப்பன் குழந்தையைத் தன்னுடன் கூடவே வைத்துத்தானா அழகு பார்க்கின்றான்? அன்பு காட்டுகிறான்? கொஞ்சி விளையாடுகிறான். ஆகையால் குழந்தைகளை ஆள்கள் மூலம் வளர்க்கவேண்டும். [illegible] ஆள்கள் மூலம் [illegible] பெண்கள் ஆண்களைப்போல [illegible] வேலை பார்க்கவேண்டும். சர் ராமசாமி முதலியார் தங்கை சர் ஏ. லட்சுமணசாமி முதலியார் போல் ஆகவேண்டும், சர் சண்முகம் தங்கை ஆர். கே. வெங்கிடாசலம் செட்டியார் போல ஆகவேண்டும். குமாரராஜா தங்கை இராமநாதன் செட்டியார்போல், சிதம்பரம் செட்டியார் போல் ஆகவேண்டும். பொம்மைகளாக நகை மாட்டும் ஸ்டாண்டுகளாக ஆகக்கூடாது என்கின்றேன்.

ஆண்கள் பார்க்கும் எல்லா வேலைகளையும், ஆண்கள் செய்யும் எல்லா தொண்டுகளையும் பெண்கள் பார்க்க செய்ய முடியும், உறுதியாய் முடியும் என்பேன். ஆனால் நகைப் பைத்தியம், துணி அலங்காரப் பைத்தியம், அணிந்துகொண்டு சாடல் நடை நடக்கும் அடிமை இழிவு சுயமரியாதை அற்ற தன்மைப் பைத்தியம் ஒழிய வேண்டும்.

சினிமா

நம் பெண்கள் நாட்டுக்கு சமூகத்துக்குப் பயன்படாமல் அலங்காரப் பொம்மைகளானதற்கு ஆண்கள் கண்களுக்கு விருந்து ஆனதற்குக் காரணம் இந்த பாழாய்ப்போன ஒழுக்கமற்ற சினிமாப் படங்களேயாகும். சினிமா நட்சத்திரங்களைப் பார்த்தே தினம் ஒரு பேஷன், நகை, துணி, கட்டு, வெட்டு சாயல் ஏற்பட்டதென்பேன். அந்தப் பெண்கள் தன்மை என்ன? ஒழுக்கம் என்ன? வாழ்க்கை என்ன? லட்சியம் என்ன? என்பதெல்லாவற்றையும் நம் குலப்பெண்கள் என்பவர்கள் கருதாமல், புகழ், வீரம், பொது நலத்தொண்டு, முதலியவற்றில் கீர்த்தி பெற்ற ஆண்களைப்போல் தாங்களும் ஆகவேண்டுமே என்றில்லாமல் இப்படி அலங்கரித்துக்கொண்டு திரிவது பெண்கள் சமுதாயத்தின் கீழ் போக்குக்குத்தான் பயன்படும் என்று வருந்துகிறேன்.

டீசென்சி—சுத்தம். கண்ணுக்கு வெறுப்பில்லாத ரம்மியம் வேண்டாம் என்று நான் சொல்லுவதாக யாரும் கருதக்கூடாது. அது அவசியம் வேண்டும். ஆனால் அது அதிகப் பணம் கொண்ட, மக்கள் கவனத்தை ஈர்க்கத்தகுந்த, பேஷன் நகை, துணி, கட்டு போன்ற அலங்காரத்தால் அல்லாமல், (Simple) சாதாரண [illegible] தன்மையில் முடியும் என்றும் சொல்லுவேன்.

நம்நாட்டுப் பெண்கள், மேல்நாட்டுப் பெண்களைவிடச் சிறந்த அறிவு, வன்மை ஊக்கம் உடையவர்கள் ஆவார்கள். நம சிதோஷ்ண நிலை அப்படிப்பட்டது. அப்படி இருக்க ஒரு ருக்குமணி, ஒரு விஷயலட்சுமி என்கின்ற பார்ப்பன பெண்கள் தானா பொதுவாழ்வில் ஈடுபடத்தக்கவர்களாக மந்திரிகளாக ஆகவேண்டும்? ஏன் நம்மவர்கள் ஏராளமாக வெளியில் வரக்கூடாது? இவர்களைத் தடுப்பது சீலை, நகை, துணி, அலங்கார வேஷம் அல்லாமல் வேறு என்ன?

எனவே, பெற்றோர்கள் தங்கள் பெண்களைப் பெண் என்றே அழைக்காமல் ஆண் என்றே அழைக்கவேண்டும், பெயர்களும் ஆண்கள் பெயர்களையே இடவேண்டும், உடைகளும் ஆண்களைப்போல கட்டுவித்தல் வேண்டும். சலபத்தில் இது ஆணா பெண்ணா என்று மற்றவர்கள் கண்டுபிடிக்க முடியாத மாதிரியில் தயாரிக்கவேண்டும். பெண்களைப் புருஷனுக்கு நல்ல பண்டமாக மாத்திரம் ஆக்காமல் மனித சமுதாயத்திற்குத் தொண்டாற்றும் கீர்த்தி, புகழ்பெறும் பெண்மணியாக்கவேண்டும். பெண்ணும் தன்னை பெண் இனம் என்று கருத இடமும் எண்ணமும் உண்டாகும்படியாக நடக்[illegible] கூடாது. ஒவ்வொரு பெண்[illegible] நமக்கும் ஆணுக்கும் என் பேத[illegible] ஏன் நிபந்தனை? உயர்வு தாழ்[illegible] என்ற எண்ணம் எழவேண்டும்; ந[illegible] இப்படிச் சொல்லுகிறேன் என்றா[illegible]ம் பெண்கள் வெறும் போகப்பொ[illegible]ளாக ஆகப்படாது அவர்கள் பு[illegible] உலகைச் சித்தரிக்கவேண்டும் என்ப[illegible] தான் என் கருத்து: இந்தப்படி பே[illegible]கின்ற தன்மையும் இதற்குத்தான்.

நன்றி நவிலல்

தோழர்களே! என் மகன் ஈ.வி.கே சம்பத்தும், திருப்பத்தூர் வழக்கறிஞர் தோழர் ஜி. சாமிநாயுடு அவர்கள் மகள் எஸ். சுலோச்சனாவும் திருப்பத்தூரில் தோழர் எஸ். முத்தையா முதலியார் அவர்கள் தலைமையில் பதிவுத் திருமணம் செய்துகொண்ட[illegible] ஞான்று நேரில்வந்து திருமணத்தைச் சிறப்பித்தவர்களுக்கும், நேரில் வாழ்த்துரை வழங்கியவர்களுக்கும், அஞ்சல் வாயிலாக வாழ்த்துரை வழங்கியவர்களுக்கும் எனது வணக்கத்தையும் நன்றியையும் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

இங்ஙனம்,
தங்கள் அன்புள்ள,
ஈ. வி. கிருஷ்ணசா[illegible]

அனுதாபம்

8-9-46 வாழ்குடைத் திராவிட[illegible] கழகத் தலைவர் தோழர் வி. என். கிருஷ்ணசாமி அவர்களின் தாயா[illegible] குப்பம்மாள் அவர்கள் இயற்கை எ[illegible]தினர். ஷையூர் கழகத்தின் சார்பி[illegible] தோழர் கிருஷ்ணசாமிக்கும் அவ[illegible] குடும்பத்தாருக்கும் ஷையூர் திராவி[illegible] கழகத்தினர் தங்கள் அனுதாபத்தை தெரிவித்துக்கொள்கின்றனர்.

Edited, Printed, and Publishe[illegible] by N. Karivaradaswamy at [illegible] Tamilan Press 42, Catchery stree[illegible] ERODE.